

Тема 4

4. 1. Поняття про спілкування

Спілкування

взаємодія двох чи більше людей у результаті обміну між ними інформацією пізнавального або ефективно-оціночного характеру.

- { Спілкування – це зв'язок між людьми, в результаті якого відбувається взаємовплив.
- { У спілкуванні реалізується потреба в іншій людині.
- { За допомогою спілкування люди:
 - * Організують різні види практичної та теоретичної діяльності.
 - * Обмінюються інформацією.
 - * Допомога взаєморозуміння.
 - * Виробляють доцільну програму дій.
- { У процесі спілкування формуються, проявляються й реалізуються міжособистісні відносини.
- { Спілкування має велике значення для розвитку особистості. Поза спілкуванням неможливе формування особистості.
- { Саме в процесі спілкування засвоюється досвід, накопичуються знання, формуються практичні вміння й навички, виробляються погляди й переконання.
- { У процесі спілкування формуються духовні потреби, морально – політичні й естетичні почуття; складається характер.
- { Спілкування має велике значення в розвитку не тільки окремої особистості, але й суспільства в цілому.
- { У процесі спілкування складаються і реалізуються як особистісні, так і суспільні відносини.

4.2. Структура спілкування (за Г. М. Андрєвою)

<u>Комунікативна</u> Полягає в обміні інфор - мацією між індивідами в процесі спілкування.	<u>Інтерактивна</u> Полягає в обміні не лише знаннями, ідеями, але й діями.	<u>Перцептивна</u> Означає процес сприймання один одного партнерами у спілкуванні на цій основі взаєморозуміння.
---	--	---

Модель

комунікативного процесу (за Лассуелу)

Хто(передає повідомлення) – комунікатор.

Що(передається) – повідомлення.

Як(здійснюється передача) – канал.

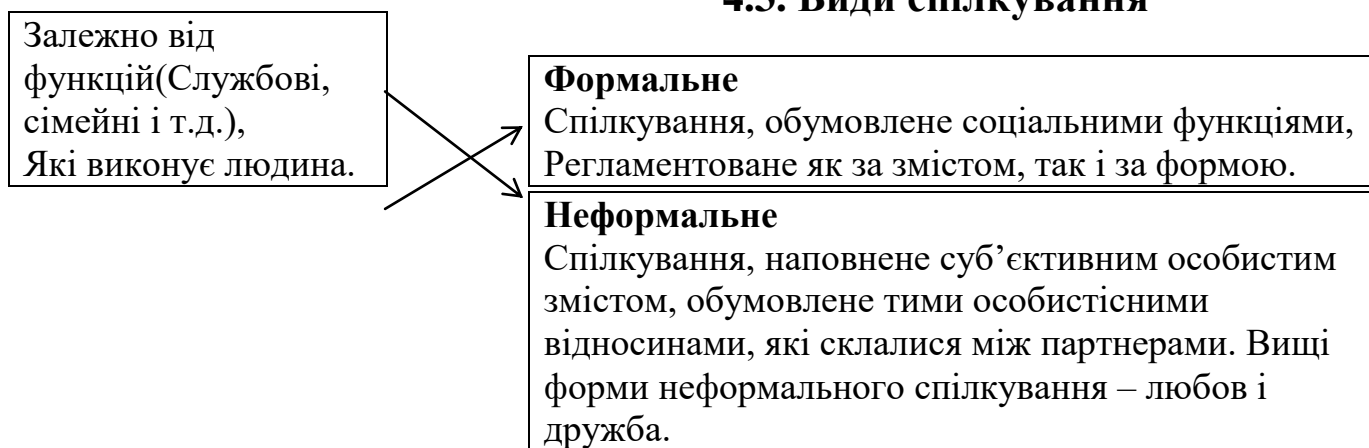
Кому(направлено повідомлення) – аудиторії.

З яким(результатом передається) – ефективність повідомлення.

Функції спілкування (за Б.Ф.Ломовим):

- Інформаційно-комунікативна.
- Регуляторно-комунікативна.
- Афективно комунікативна.

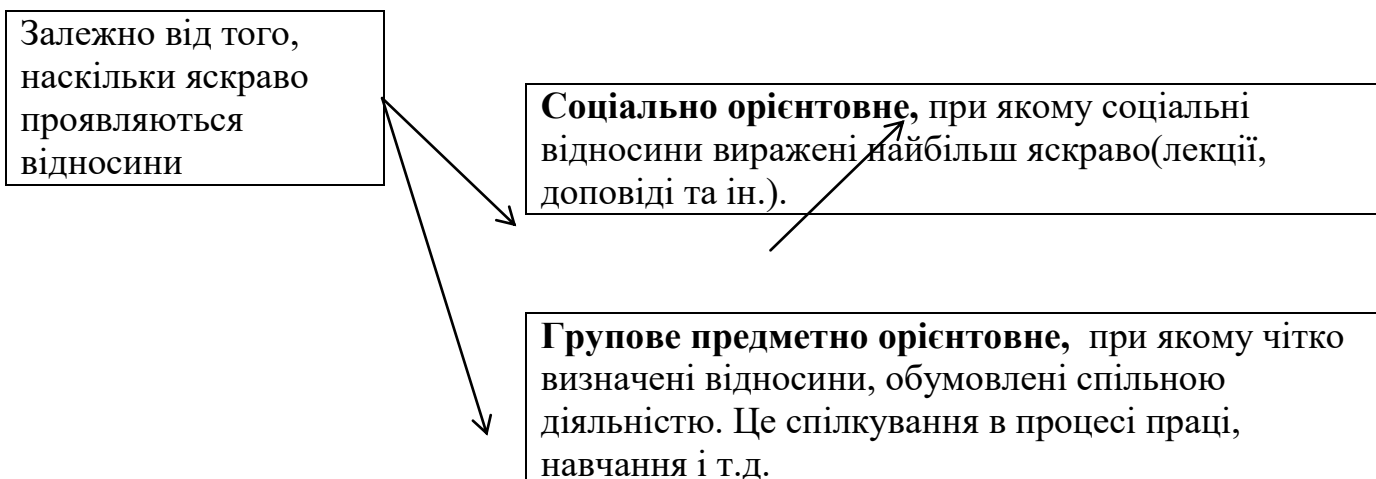
4.3. Види спілкування

Здатність встановлювати неформальне спілкування залежить від:

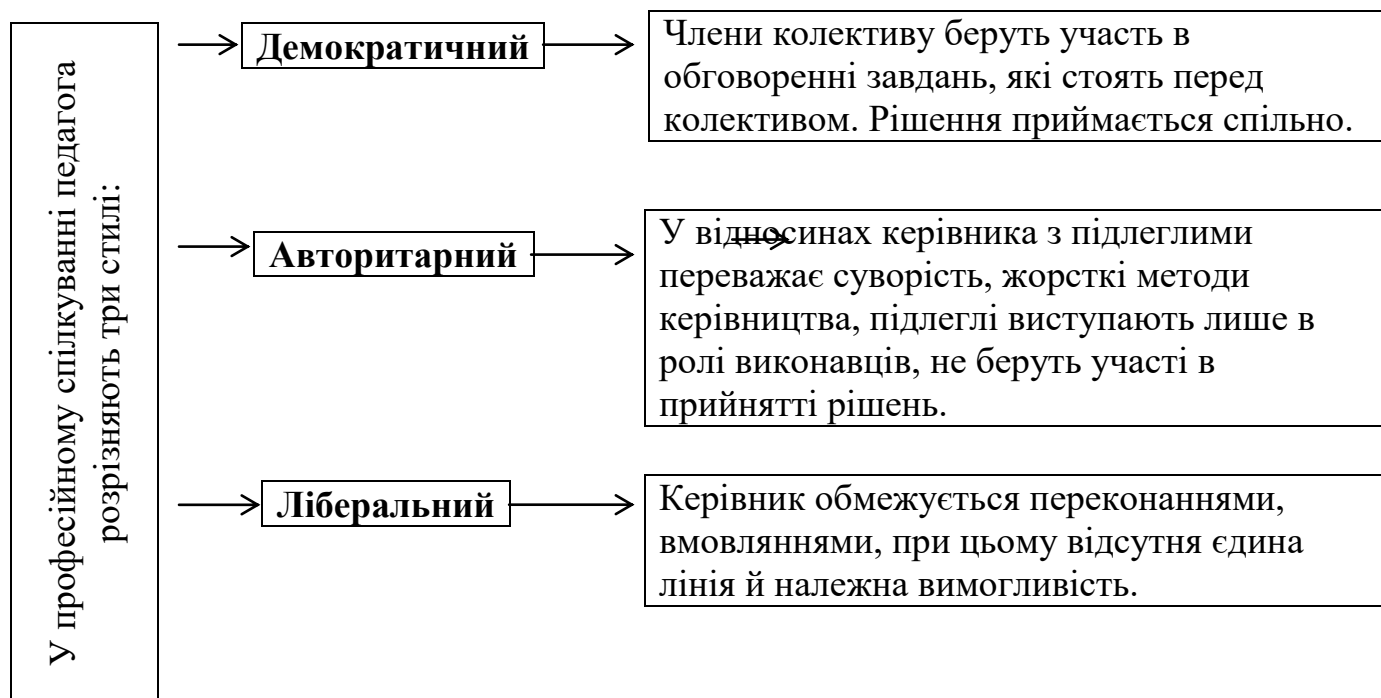
Рис особистості (спрямованість на спілкування, довіра, незамкненість)

Обладнання «технікою» спілкування (установлення контакту, вміння бачити й зрозуміти іншого і т.д.).

Особисто орієнтовне спілкування, тобто спілкування однієї людини з іншою.

<p>Безпосереднє спілкування Коли використовують термін «безпосереднє», то мають на увазі спілкування «обличчя до обличчя», спілкування, при якому кожний його учасник сприймає іншого й здійснює контакт.</p>	<p>Опосередковане спілкування Це комунікація в яку вклинюються проміжні ланки у вигляді третьої особи, механізму, речі.</p>
<p>Короткочасне спілкування Відбувається в межах однієї теми й відрізка часу в декілька годин.</p>	<p>Тривале спілкування Взаємодія в межах однієї або декількох тем, переривисте або не переривисте, передбачає не лише вирішення поставлених завдань, а й самовиявлення кожної із сторін і таким чином пізнання один одного.</p>
<p>Закінчене спілкування Показником закінченості спілкування є вичерпаність зміст теми, сумісної дії. Закінченим можна вважати таке спілкування, яке ідентично оцінюється його учасниками</p>	<p>Незакінчене (переривисте) спілкування В ході незакінченого спілкування зміст теми або спільної дії виявляється не доведеним до закінчення, до результату, який передбачала кожна сторона.</p>

Педагогічне спілкування визначається багатьма факторами. Серед них важливими є:

Індивідуальний
стиль
спілкування
педагога.

Установка
викладача на
окремих учнів.

Врахування
особистих
особливостей
учнів.

Рівень
розвитку
колективу.

Наявність
вмінь
професійного
спілкування.